

Til lovforslag nr. L 113

Folketinget 2009-10

Skriftlig fremsættelse (27. januar 2010)

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social service (Magtanvendelse over for voksne)

(Lovforslag nr. L 113).

Lovforslaget indeholder 4 elementer: Betingelserne for at anvende alarm- og pejlesystemer over for mennesker med demenslidelse lempes, det gøres muligt at lade et samlet hensyn til hovedpersonen og dennes pårørende indgå i beslutningsgrundlaget for en eventuel afgørelse om flytning uden hovedpersonens samtykke, kommunalbestyrelsen får, bortset fra sager om flytning uden samtykke, kompetencen til at træffe afgørelse om magtanvendelse, og formålet med servicelovens magtanvendelsesregler og bestemmelsen om inddragelse af pårørende tydeliggøres.

Med lovforslaget imødekommes servicelovens krav om at lovgivningen skal revideres i folketingsåret 2009/10.

Lovforslagets hovedsigte er at give bedre muligheder for anvendelse af alarm- og pejlesystemer over for mennesker med en demenslidelse. Formålet er at reducere risikoen for at demente, der forlader deres bolig, forvilder sig bort og dermed kan udsætte sig selv – eller evt. andre – for personskade.

Betingelserne for at kunne forsyne en dement, der ikke modsætter sig anvendelsen af et alarm- eller pejlesystem, lempes, således at muligheden for i rette tid at kunne finde demente, der har forvildet sig bort, forbedres. Ved at udstyre de pågældende med et alarm- eller pejlesystem, vil man også i højere grad kunne sikre de pågældende reel mulighed for at kunne færdes ude.

Det er efter de gældende regler reelt ikke muligt at træffe afgørelse om at flytte en person, som ikke er i stand til at give et informeret samtykke, og som er optaget i en bestemt bolig,

hvor den fornødne omsorg og pleje kan varetages. Dette gælder også, selvom hensynet til den pågældende og hensynet til, at opretholde kontakten med de pårørende alt i alt taler for, at det vil være til personens eget bedste at flytte til et andet egnet botilbud, hvor personen vil kunne bevare kontakten med sine nære pårørende. Derfor indeholder forslaget en mulighed for i ganske særlige tilfælde, at kunne lade et samlet hensyn til hovedpersonen og de pårørende indgå i beslutningsgrundlaget for at kunne træffe afgørelse om flytning uden hovedpersonens samtykke.

I lovforslaget præciseres kommunalbestyrelsens pligt til – med respekt for hovedpersonens integritet og selvbestemmelse – at inddrage pårørende i varetagelsen af interesserne for en person med nedsat psykisk funktionsevne, idet pårørende er en vigtig ressource, med henblik på at kunne tilrettelægge støtten til en person med nedsat psykisk funktionsevne bedst muligt. For at tydeliggøre hensigten bag magtanvendelsesreglerne, nemlig at begrænse indgreb i selvbestemmelsesretten og anvendelse af magt mest muligt, udskilles formålsbestemmelsen i en selvstændig bestemmelse.

Efter de gældende regler skal afgørelser om magtanvendelse, der sker uden hovedpersonens samtykke, træffes af det sociale nævn efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Efter forslaget bliver det kommunalbestyrelsen, bortset fra sager om flytning uden samtykke, der får kompetencen til at træffe afgørelser om magtanvendelse, fx afgørelser om alarm- og pejlesystemer og om magtanvendelse i hygiejnesituationer m.fl. Kommunalbestyrelsens afgørelse vil kunne ankes til det sociale nævn.

Idet jeg i øvrigt henviser til forslaget og de bemærkninger, der ledsager det, vil jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.